

Per promoure l'ús del casc

El dissabte 21 de març, el papa Francesc va visitar Nàpols i Pompeia i va demanar als qui promouen organitzacions criminals que es converteixin a Déu i abandonin la mala vida. També va protagonitzar una anècdota simpàtica, que recollim a la foto. No va dubtar a posar-se un casc de motorista per col·laborar així a la campanya que vol promoure l'ús del casc protector, sobretot entre els joves napolitans. Així ho va explicar el cardenal Crescenzo Sepe, arquebisbe de Nàpols. El casc que es va posar Francesc portava la inscripció: «Que la Verge t'acompanyi, però qui condueix ets tu.»

GLOSSA

Un amic de Jesús

Unes setmanes abans de Sant Jordi, un noi que es prepara per fer la primera comunió decideix que, enguany, el llibre personal que és costum d'elaborar a la seva escola amb motiu del Dia del Llibre l'escriurà sobre la primera comunió. Dit i fet, en comença l'elaboració i escriu en la introducció: «Estic convençut que el més important que faré aquest any serà rebre Jesús per primera vegada. Per això he decidit dedicar el llibre de Sant Jordi a explicar el que m'ha suposat la preparació de la primera comunió i el descobriment de Jesús, el Crist, com a amic. En el llibre he recollit dotze moments de la vida de Jesús, els que més m'han impressionat i dels quals he après més. Llegint la seva paraula, coneixem i entenem la seva vida, que és model per a la nostra. Admirat pels seus ensenyaments i exemple, per la seva bondat i amistat, he anat aprofundint en la fe [...]. El que més m'ha impressionat i ajudat ha estat el final: rere el sofriment i l'horrible mort, Jesús ressuscita. Sembla dir-nos que fins i tot la mort és Vida per a aquell que el vulgui seguir. Ara sé que ho vull.»

L'elaboració de cada capítol consistia a llegir el passatge de l'evangeli, transcriure'l, concretar-ho en un dibuix, reflexionar sobre el text i escriure el que li suggeria. «Ell ha decidit donar-nos la vida per mitjà de la paraula de veritat» (Jm 1,18). No se n'està de dir que l'han ajudat molt les explicacions de la catequista i les homilies del mossèn en la celebració de l'eucaristia de cada diumenge, en la qual participa amb els pares i germans.

Capítol rere capítol, fins a la conclusió, on ens diu: «Amb la primera comunió, faré un pas important en el camí de la fe i en la meua relació amb Déu Pare, Fill i Esperit Sant [...]. Tant de bo, a poc a poc, acostant-me a Crist, cada dia més, intentant semblar-me a Ell, sigui cada dia millor i aporti el meu esforç perquè en el món regni la pau i l'amor que neix dels cors amics de Jesús.»

«Hem conegut l'amor pel fet que Jesucrist ha donat la seva vida per nosaltres. Per això, també nosaltres hem de donar la vida pels germans» (1Jn 3,16).

Enric Puig Jofra, SJ

RESSÒ DE LA PARAULA

A la llum del rostre ressuscitat

«Lavors els obrí el cor perquè compreguessin les Escriptures: "Així ho diu, el Messies ha de patir..."» (Lc 24,45-46)

Fins a cert punt es podia entendre que el Messies havia de patir, segons la interpretació de les profecies de l'Antic Testament. Al cap i a la fi els herois alliberadors dels pobles solen ser persones que han afrontat grans sofriments per aconseguir la llibertat o determinats drets. El mateix passa amb els atletes: batre marques o guanyar una competició requereix molt de sacrifici. També les persones adultes solen motivar els joves dient-los: «si vols aconseguir alguna cosa, t'ho has de guanyar; jo vaig començar des de zero i, a còpia d'esforç, he aconseguit el que sóc...».

Però tot això ¿serveix per entendre el que ha passat amb Jesucrist? Aquelles paraules «ha de ser així, havia de passar el que ha passat», que Jesús repeteix amb insistència en la seva conversa amb els deixebles, no s'expliquen tan fàcilment. Perquè «no s'ha vist» l'èxit o la compensació del seu esforç d'una forma tan evident o tan lògica. El més clar era que havia fracassat totalment: això ho veia tothom.

Per què Jesucrist ressuscitat insisteix a «obrir els ulls» dels deixebles quan se'ls apareix ressuscitat? Per dos motius: perquè allò viscut per Ell no tenia explicació humana i perquè això mateix ho haurien de viure els seus deixebles... sense escandalitzar-se.

El sofriment, en efecte, ens produeix un doble efecte: la por, i els dubtes de fe. La por a sofrir ens sembla natural. La societat del benestar es defineix precisament per la capacitat per evitar qualsevol sofriment: dissimular tot el que molesta, tenir això com a objectiu de l'educació, aconseguir el màxim de comoditat material, assolir el màxim de benefici amb el mínim esforç, etc. D'altra banda, en general, la idea que es té de Déu és que «si és totpoderós no pot permetre que patim», i per tant si de fet hi ha sofriment és que Déu, o no existeix, o no li importem res.

En una carta que santa Teresa escriu a D. Álvaro de Mendoza en 1575 llegim:

«Cada día entiendo más la merced que me hace nuestro Señor en tener entendido el bien que hay en padecer, para llevar con quietud el poco contento que hay en esta vida, pues son de tan poca dura.»

En una edició de les seves obres completes, apareixen en nota a peu de pàgina altres frases de la santa, tretes de diverses cartes:

«Dios enriquece a los que ama con ejercitarlos en el padecer», «Jesús y sus santos fueron por este camino», «nos hace merced de padecer por la justicia», «cuando Dios quiere que padezca no aprovecha mucho huir», «y nos dé Dios mucho en qué padecer, aunque sean pulgas y duendes y caminos».

Algú rebutjarà aquestes afirmacions perquè sonen a una espècie de masoquisme. Però, què diríem de les Benaurances? Santa Teresa diu que «cada dia ho entén més», amb la qual cosa manifesta que arribar a copsar la veritat d'aquests missatges és qüestió de temps. És un procés i un progrés, com s'avança i es penetra en la saviesa de la vida. Com es creix en l'amor.

A la llum del Ressuscitat tot queda més clar. Cada trobada amb

Ell serveix per a la nostra instrucció, és a dir, perquè entenguem més profundament aquests secrets, perquè visquem sense por i coneguem més el Senyor.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

ENTREVISTA

▶ **JUAN JOSÉ GUARDIA**

Sí a la religió

L'advocat Juan José Guardia, arran de l'article 21.2 de l'Estatut de Catalunya, que reconeix el dret fonamental dels pares que els seus fills «rebin la formació religiosa i moral que vagi d'acord amb llurs conviccions a les escoles de titularitat pública, en les quals l'ensenyament és laic», ha publicat la monografia *Religió a l'Escola Catalana* (Thomson-Reuters / Aranzadi). El pròleg és de Mn. Ramon Corts, delegat d'Ensenyament de l'Arquebisbat de Barcelona.

Per què les escoles de la Generalitat han d'impartir l'assignatura de religió?

És un símptoma clar de manca de laïcitat pretendre derivar aquesta qüestió cap a un problema polític de relació entre el Govern i les confessions religioses, en comptes de situar el centre de gravetat en el legítim exercici dels drets fonamentals per part del ciutadà. Els drets no es pidolen, es respecten.

Com raona aquest sí?

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya (2006) estableix que l'educació als centres docents de l'administració pública serà laica. El llibre demostra que la darrera redacció de l'Estatut inclou unes clàusules de salvaguarda que protegeixen la religió a l'Escola. Es va fer un text de consens, no un Estatut de partit.

Què diu el papa Francesc, sobre aquest punt?

L'abril de 2014 va dir que els horrors de la manipulació educativa que hem viscut en les grans dictadures genocides del s. xx no han desaparegut; conserven la seva actualitat sota vestidures diverses que, amb pretensió de modernitat, forcen a caminar nens i joves pel camí dictatorial del *pensament únic*. Tot això comporta —diu el Sant Pare— que s'ha de donar suport al dret dels pares a l'educació moral i religiosa dels seus fills.

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels soldats

Oh Senyor, et demano pels soldats. Dóna'ls la força de protegir i de defensar, perquè les persones de què són responsables no corrin cap perill.

Dóna'ls el teu amor i infon en ells el teu esperit a fi que no matin, que no destrueixin i que no estenguin el mal.

Senyor, toca el cor dels homes que obliguen els altres a ser soldats; fes que siguin conscients que la teva pau és més bella, més gloriosa i victoriosa que totes les guerres. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

San Jorge y la rosa

Un padre de familia a quien conocí, me contaba lo siguiente:

—«Por San Jorge compro tres rosas: una para mi esposa, otra para mi hija pequeña y la tercera para un chico que padece una minusvalía psíquica desde su nacimiento. Se llama Narciso. Nos encontramos en la calle. Le digo:

—«¡Buen día Narciso! ¡Hoy es San Jorge!» Él no puede hablar. Me contesta con sonidos guturales: «Sí, sí». Y le ofrezco una rosa.

—Narciso empezó a dar saltos de alegría, como un niño pequeño. Con la rosa en la mano y dando brincos por las calles, la mostraba a todos cuantos encontraba que llevaran también en su mano una rosa.» El relato terminó así:

—«Hoy he vivido una experiencia de ver a una persona contenta, feliz, tan sólo con una pequeña rosa.

Los chicos y chicas de un colegio, de unos catorce años, quedaron sorprendidos de la reacción de Narciso, que consideraban *disminuido psíquico*, al ver y comprobar los sentimientos que tenía mostrando *su rosa* con gran contento y alegría.»

El pequeño príncipe de Saint-Exupéry afirma: —«Los hombres cultivan cinco mil rosas en un jardín, y no encuentran lo que buscan... Los ojos son ciegos. Hay que mirar con el corazón.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Los discípulos de Emaús

Lo que les sucedió a los discípulos de Emaús es que, al caminar con el Resucitado, al compartir sus expectativas, al recordar sus vivencias con Jesús y repasar los pasajes de la Escritura, entendieron lo que les había ocurrido.

Y al repetir Jesús el gesto de la Fracción del Pan, recordaron y reconocieron. Al comprender, tuvieron la fuerza para regresar junto a la comunidad y dar testimonio (Lc 24,13-32).

En Pentecostés sucede lo mismo. El Espíritu Santo no se limita a iluminar la memoria de los discípulos para que puedan repetir las palabras textuales del Maestro. Entendieron en profundidad la enseñanza que habían recibido.

Al darse cuenta de la trascendencia de lo acaecido, volvieron a experimentarlo con mayor intensidad aún. Y al vivirlo de nuevo, lo comprendieron desde una nueva perspectiva que infundió solidez a su vida y a su fe. Desde esta base consistente, pudieron dar testimonio con una fuerza renovada.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

20. □ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setmana) [Ac 6,8-15 / SI 118 / Jn 6,22-29]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ **Dimarts** [Ac 7,51-8,1a / SI 30 / Jn 6,30-35]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta. Sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ **Dimecres** [Ac 8,1b-8 / SI 65 / Jn 6,35-40]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. ■ **Dijous** [Ap 12,10-12a / SI 33 / 1Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. iv), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i màrtir; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ **Divendres** [Ac 9,1-20 / SI 116 / Jn 6,52-59]. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622). Sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà). Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria-Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. ■ **Dissabte** [1Pe 5,5b-14 / SI 88 / Mc 16,15-20]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau. Sant Anjà, bisbe; santa Calixta, mr.

26. □ **† Diumenge vinent**, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setmana) [Ac 4,8-12 / SI 117 / 1Jn 3,1-2 / Jn 10,11-18]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó. Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnaiz Barón, trapenc.

DIUMENGE III DE PASQUA

▮ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres va entregar i va negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el va negar i va demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els nostres dirigents no sabíeu què fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostre culpes.»

▮ Salm responsorial (2)

R. *Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor. (o bé: Al-leluia.)*

Responeu quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / compadiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapigueu que el Senyor / m'ha fet favors meravellosos, / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R.

Molts exclamen: / «¿En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard / la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau / així que em fico al llit / i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

▮ Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 24,35-48)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres». Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «¿Per què us alarmeu? ¿Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo tinc». I mentre deia això, els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «¿No teniu aquí res per a menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa, i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit: que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salms». Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

▮ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 3,13-15.17-19)

En aquellos días, Pedro dijo a la gente:

«El Dios de Abrahán, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y rechazasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Rechazasteis al santo, al justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos. Sin embargo, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, y vuestras autoridades lo mismo; pero Dios cumplió de esta manera lo que había dicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados.»

▮ Salmo responsorial (2)

R. *Haz brillar sobre nosotros la luz de tu rostro, Señor. (o bien: Aleluya.)*

Escúchame cuando te invoco, Dios, defensor mío; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?» R.

En paz me acuesto y en seguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

Aparició de Jesús ressuscitat als Apòstols. Panell de la *Maestà* de Duccio, Catedral de Siena

▮ Lectura de la primera carta del apòstol san Juan

(1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud. En esto conocemos que estamos en él.

▮ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, contaban los discípulos lo que les había pasado por el camino y cómo habían reconocido a Jesús al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando se presenta Jesús en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros.» Llenos de miedo por la sorpresa, creían ver un fantasma. Él les dijo: «¿Por qué os alarmáis? ¿por qué surgen dudas en vuestro interior? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un fantasma no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo.» Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Y como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?» Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os decía mientras estaba con vosotros: que todo lo escrito en la ley de Moisés y en los profetas y salmos acerca de mí tenía que cumplirse.» Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y añadió: «Así estaba escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día, y en su nombre se predicará la conversión y el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»

COMENTARI

El Ressuscitat actua sempre en l'Església

Una altra aparició del Ressuscitat ens porta a considerar també en aquest diumenge l'assemblea eucarística com a lloc privilegiat on el Senyor es fa present. Jesús que es fa present enmig dels seus, el do de la pau, la joia dels deixebles, l'enviament a la missió, l'anunci del perdó... són realitats en acte també avui en cada una de les nostres comunitats, ja que prolonguen el misteri i la Pasqua de Crist.

El fil conductor de les lectures d'aquest diumenge és la invitació a convertir-nos, a canviar de vida, per tenir el perdó dels pecats. Joan Baptista va començar la seva predicació amb la invitació a la conversió. Jesús també va començar la seva vida pública

ca invitant tothom a convertir-se. El mateix fan el Senyor i la comunitat cristiana: comencen la seva activitat amb el mateix anunci: el tema de la conversió ressona en les tres lectures d'aquest diumenge: Jesús ressuscitat s'apareix als deixebles, els instrueix i els envia a predicar arreu «la conversió i el perdó dels pecats» (evangeli); sant Pere diu: «penediu-vos i convertiu-vos» (1a lectura); i sant Joan, després d'haver presentat Crist prop del Pare com a defensor (Paràclit), ens exhorta a «complir els seus manaments». Aquest és el criteri d'autenticitat, en particular l'amor al proïsme que ens identifica com a seguidors de Jesús. El Crist ressuscitat actua sempre en l'Església.

La conversió és un tema específic pasqual. En efecte, la Pasqua és un nou inici, no sols per a Crist

que passa de la mort a la vida, sinó per a tots els qui creuen en ell. La missió que Jesús confia als apòstols va destinada a totes les nacions, «començant per Jerusalem». La glòria del Ressuscitat ha de reverberar sobre tots els homes com una força de renovació en el centre de la història. Amb la resurrecció es realitza en Crist, anticipadament, la sort que ens espera com el nostre futur: la resurrecció de Crist és l'aurora d'aquell món nou, de la nova creació, que portarà a plenitud les aspiracions d'amor, de justícia, de pau i de solidaritat. Així portarem una vida nova: els qui hem ressuscitat pel baptisme en Jesús guiats i empesos per la força de l'Esperit, formem la nova comunitat, l'Església pasqual.

Ignasi Ricart, claretià

CRÒNICA

El bisbe Agustí a la Jornada Presbiteral de l'Arquebisbat de Tarragona. Dilluns Sant, dia 30 de març, es va celebrar la tradicional Jornada Presbiteral en aquesta diòcesi veïna, amb la Missa Crismal a la Catedral de Tarragona. A continuació, a la sala d'actes del Centre Tarraconense El Seminari, el bisbe Agustí Cortés va pronunciar una conferència sobre el tema «El presbiteri diocesà i el seu bisbe: una relació de fraternitat i obediència».

AGENDA

Nous vitralls a Molins. A la parròquia de St. Miquel, de Molins de Rei, s'han renovat tretze vitralls, dissenyats per l'arquitecta molinenca Andrea Ortega i

realitzats per Vitralls Bonet de Barcelona. Els deu de la façana, representen la creació i els tres de la capella del Sant Crist representen la muntanya del Calvari. El proper diumenge 26 d'abril, a les 13 h, hi haurà l'acte d'inauguració i benedicció dels nous vitralls i el dissabte 9 de maig a les 12 h hi haurà una visita guiada a tots

NOTÍCIES DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA

Missa del Crisma. Es va celebrar Dimecres Sant, 1 d'abril, a la Catedral de Sant Llorenç, presidida pel bisbe Agustí Cortés, amb una nombrosa assistència del clergat diocesà i de poble fidel. S'hi van beneir els Sants Olis dels catecúmens i dels malalts i s'hi va consagrar el Crisma que unirà els batejats i confirmats aquest any. També es va fer memòria dels preveres i diaques difunts del darrer any. En la seva homilia, el bisbe Agustí va subratllar la voluntat de fer camí junts, com a veritables germans, per viure més autènticament la nostra vida cristiana. Per aquest motiu, la col·lecta de la celebració es va destinar a la Càritas diocesana de Sant Feliu de Llobregat. Seguidament, a l'auditori de la Casa de l'Església, el clergat va escoltar l'aportació de Mn. Armand Puig, sobre la dimensió sacerdotal de Mons. Romero, que serà beatificat properament. També els preveres que enguany celebren els 25, 50 i 60 anys d'ordenació van tenir ocasió de fer un petit testimoni i de rebre un obsequi de les mans del bisbe Agustí.

els vitralls de la parròquia, a càrrec de Jordi Bonet (tallers Bonet).

Festa de San Benito Menni, en la cloenda del seu centenari. A l'Hospital Sagrat Cor, de Martorell, hi ha diversos actes programats, en particular, la celebració eucarística de divendres 24 d'abril, a les 11 h, a la sala d'actes del centre hospitalari, i la conferència del mateix dia, a les

12.30 h, a càrrec de Joan Torrents, director de Càritas Sant Feliu de Llobregat, sobre aquesta entitat diocesana.

Taizé - Catalunya: una amistat que perdura. Les delegacions diocesanes de Pastoral Juvenil, i diferents grup de persones properes a la comunitat de Taizé, s'uneixen als actes commemoratius que organitza la co-

munitat ecumènica de Taizé al llarg de l'any 2015 amb motiu del centenari del naixement del Gmà. Roger i del 75è aniversari de la seva arribada al poblet de Taizé (França) l'agost de 1940. Per aquesta motiu, dissabte 16 de maig de 2015, hi ha una trobada oberta a totes les generacions, al Seminari Conciliar de Barcelona, a partir de les 10 h del matí i una pregària d'acció de gràcies a les 19.30 h a l'església de Santa Maria del Mar. Per a més informació: www.taizecatalunya2015.cat

PELEGRINATGES

Recurrent els llocs teresians en l'Any Jubilar. La parròquia de Sant Joan Baptista de Sant Feliu de Llobregat, amb motiu de l'Any Teresià, organitza un pelegrinatge als llocs més emblemàtics de santa Teresa de Jesús: Sòria, Àvila, Alba de Tormes, Salamanca, Medina del Campo i Burgos. Les dates són del 27 al 31 de juliol i el preu és de 483 €, tot inclòs. Inscripcions fins al 3 de maig. Més informació: tel. 618 354 530.

ECO DE LA PALABRA

A la luz del rostro resucitado

«Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras: "Así estaba escrito, el Mesías padecerá..."» (Lc 24,45-46)

Hasta cierto punto podía entenderse que el Mesías tenía que sufrir, según la interpretación de las profecías del Antiguo Testamento. Al fin y al cabo los héroes liberadores de los pueblos suelen ser personas que han afrontado grandes sufrimientos por conseguir la libertad o determinados derechos. Lo mismo ocurre con los atletas: batir marcas o ganar una competición requiere mucho sacrificio. También los mayores suelen motivar a los jóvenes diciéndoles: «si quieres conseguir algo, has de ganártelo, yo comencé desde cero y, a base de esfuerzo, he conseguido lo que soy...».

Pero todo esto ¿sirve para entender lo que ha ocurrido con Jesucristo? Aquellas palabras «ha de ser así, tenía que ocurrir lo que ha ocurrido», que Jesús repite con insistencia en su conversación con los discípulos, no se explican tan fácilmente. Porque «no se ha visto» el éxito o la compensación de su esfuerzo de una forma tan evidente o tan lógica. Lo más claro era que había fracasado totalmente: eso lo veía todo el mundo.

¿Por qué Jesucristo resucitado insiste en «abrir los ojos» de los discípulos cuando se les aparece resucitado? Por dos motivos: porque lo vivido por Él no tenía explicación humana y porque eso mismo lo habrían de vivir sus discípulos... sin escandalizarse.

El sufrimiento, en efecto, nos produce un doble efecto: el miedo y las dudas de fe. El miedo a sufrir nos parece natural. La sociedad del bienestar se define precisamente por la capacidad para evitar cualquier sufrimiento: disimular todo lo que moleste, tener esto como objetivo de la educación, lograr el máximo de comodidad material, alcanzar el máximo beneficio con mínimo esfuerzo, etc. Por otra parte, en general, la idea que se tiene de Dios es que «si es todopoderoso no puede permitir que suframos», y por tanto si de hecho hay sufrimiento es que Dios, o no existe, o no le importamos nada.

En una carta que santa Teresa escribe a D. Álvaro de Mendoza en 1575 leemos:

«Cada día entiendo más la merced que me hace nuestro Señor en tener entendido el bien que hay en padecer, para llevar con quietud el poco contento que hay en esta vida, pues son de tan poca dura.»

En una edición de sus obras completas, aparece en nota a pie de página otras frases de la santa sacadas de diversas cartas:

«Dios enriquece a los que ama con ejercitarlos en el padecer», «Jesús y sus santos fueron por este camino», «nos hace merced de padecer por la justicia», «cuando Dios quiere que padezca no aprovecha mucho huir», «y nos dé Dios mucho en qué padecer, aunque sean pulgas y duendes y caminos».

Algúen rechazaría estas afirmaciones por sonar a una especie de masoquismo. Pero, ¿qué diríamos de las Bienaventuranzas? Sta. Teresa dice que «cada día lo entiende más», con lo que está manifestando que llegar a captar la verdad de estos mensajes es cuestión de tiempo. Es un proceso y un progreso, como se avanza y se penetra en la sabiduría de la vida. Como se crece en el amor.

A la luz del Resucitado todo queda más claro. Cada encuentro con Él sirve para nuestra instrucción, es decir, para que entendamos más profundamente estos secretos, para que vivamos sin miedo y conozcamos más al Señor.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat